

Kamernieuws november 2020

Ontleend aan www.sgp.nl en www.christenunie.nl. Bij verschillende berichten staat op de sites zelf nog meer achtergrondinformatie.

Fel en beladen debat over kindereuthanasie en abortus

16 oktober 2020 Bijdrage van SGP-Kamerlid Kees van der Staaij tijdens het Algemeen Overleg over Medische Ethiek.

De bescherming van het leven is een kerntaak van de overheid. Dit krijgt extra gewicht wanneer er sprake is van teer, kwetsbaar leven. Daarom blijven wij fundamenteel tegenstander van bestaande wetgeving rond abortus en euthanasie. Juist in deze situaties moet de overheid een 'schild voor de zwakken' zijn.

Vanuit dit perspectief wil ik ingaan op de onderwerpen die vandaag op de agenda staan. Met mijn paar minuten spreektijd kan ik helaas geen recht doen aan de zwaarte en gevoeligheid.

Evaluatie Wet afbreking zwangerschap

Voor het eerst in vijftien jaar is de abortuswet geëvalueerd. Het resultaat is onder de maat, is eenzijdig. Er wordt nauwelijks ingegaan op de naleving van de zorgvuldigheidseisen. Vijf abortusklinieken weigerden mee te werken – terwijl zij dat verplicht zijn.

Welke consequenties heeft dit?

Heeft de minister inmiddels met deze klinieken gesproken?

Het is vooral een groot gemis dat de ervaringsverhalen van vrouwen vrijwel buiten beeld zijn gebleven. In de periode tussen deze en de vorige wetsevaluatie vonden bijna een half miljoen abortussen plaats. Slechts zes vrouwen zijn gevonden om een verdiepend gesprek te voeren over hun abortuservaring. Er is niet gesproken met vrouwen die van abortus afzagen. De onderzoekers geven zelf toe dat de uitkomsten van het praktijkonderzoek en op z'n minst met grote voorzichtigheid geïnterpreteerd moeten worden. Hoe kun je dan toch de conclusie te trekken dat de abortuswet 'in algemene zin goed functioneert'? Hoe kun je dan de beraadtermijn weer ter discussie stellen? Hoe kun je dan pleiten voor het in de wet vastleggen van de 24-wekengrens? Hoe kijkt de minister op dit proces terug?

Wat de SGP betreft, is er diepgaand aanvullend onderzoek nodig naar de échte ervaringen van vrouwen die een abortus ondergingen én die ervan afzagen.

Is de minister bereid dit op te pakken?

Is zij bereid om hierbij in het bijzonder te kijken naar het probleem van herhaalde abortussen?

Regeling levensbeëindiging kinderen 1-12

De SGP is geschrokken van het kabinetsbesluit om een regeling te maken voor levensbeëindiging bij kinderen. Het lijden van jonge kinderen is ontzaglijk zwaar en intens verdrietig, ook voor de ouders. Zonder meer reden om alles op alles te zetten om de allerbeste zorg en verlichting van pijn en lijden te bieden. Actieve levensbeëindiging van kinderen, is voor de SGP echter principieel een brug te ver. De praktijk leert dat een regeling voor uitzonderlijke gevallen vroeg of laat wordt opgerekt. Daarnaast heb ik grote bezwaren tegen de juridische vormgeving: via de lichte procedure van een aanwijzing dit regelen, is veel te vergaand. Dit kan echt niet, dit is het ontlopen van een zorgvuldige wetswijziging. Ik ben ook heel benieuwd of het OM hiermee akkoord is? Is er ook internationaal gekeken hoe hiermee wordt omgegaan, dit is toch geen specifiek Nederlandse problematiek?

Doodswens van ouderen

Het onderzoek naar de doodswens van ouderen is verhelderend en verdiepend. Opvallend is de conclusie dat een doodswens vaak heel ambivalent is. De wens om te sterven kan het ene moment met overtuiging worden uitgesproken en het andere moment vrijwel afwezig zijn. Ik ben ook blij dat we vanaf nu nooit meer over 'voltooid leven' hoeven te spreken, volgens de onderzoekers is dit een 'te rooskleurige en verdoezelende' term. Het onderzoek laat verder zien dat de doodswens niet per se gebonden is aan een hoge leeftijd, maar ook onder jongere senioren voorkomt. Sommige mensen blijken al hun hele leven lang een doodswens te hebben. In hoeverre is hier sprake van onverwerkte ervaringen of psychische ziekten?

Gaat de minister hier nader onderzoek naar doen?

En moet er ook niet meer onderzoek gedaan worden naar de doodswens van mensen met dementie of een psychiatrische aandoening?

[Beschaving vraagt nu om moed. En actie.](#)

Door [Gert-Jan Segers](#) op 17 oktober 2020

Niet de vakantie van de koning, maar [dít](#) is het diep verontrustende nieuws van dit weekend. Een leraar die de vrijheid van meningsuiting uitlegt en verdedigt en daarna door een leerling die die vrijheid haat gruwelijk vermoord wordt. Dit is een slag in de al langer durende existentiële strijd om onze beschaving. Het is

de strijd van vrijheid, van onze democratische rechtsstaat tegen de barbarij van het jihadisme.

Ons werelddeel en ons land kennen een van God gegeven vrijheid die schaars is in deze wereld. Kijk maar om je heen in deze wereld en je ziet dat wij gezegend zijn met heel veel ruimte om ons hart te laten spreken en van elkaar te verschillen. Het is de vrijheid om te geloven, niet te geloven, je mening te uiten, je machthebbers te kiezen en desgewenst weer weg te stemmen. De verdediging van deze vrijheid is de strijd van alle mensen van goede wil. En zeker ook van christenen die zich intens verbonden voelen met broeders en zusters in bijvoorbeeld Noord-Korea en islamistische landen waar die vrijheid er niet is.

In de strijd tegen de radicale islam kun je verlamd raken door angst. Angst om je uit te spreken, om voor vrijheid te staan, om een extremist tegen te spreken, om met de middelen van de rechtsstaat die vrijheid te verdedigen tegenover salafisten en jihadisten. Die angst kan je monddood maken omdat je anders misschien bedreigd of zelfs vermoord zou kunnen worden. Ik hoop en bid dat de liefde voor onze vrijheid alle angst voor barbarij uitdrijft. Beschaving vraagt moed. En om actie.

Dit is de reden waarom ik er van overtuigd ben dat de vrijheid van onze democratische rechtsstaat iedereen toekomt. Ook mensen met opvattingen en geloofsovertuigingen die haaks op de mijne staan, zoals atheïsme en de islam. Tegelijk ben ik er diep van overtuigd dat we bereid moeten zijn om onze vrijheid nog steviger en nog moediger te verdedigen. Door eerder antidemocratische organisaties - zoals die van salafisten en rechts- en links-radicalen die alleen maar vrijheid willen om de vrijheid van anderen om zeep te helpen - te verbieden. En door bijvoorbeeld ook buitenlandse financiering van organisaties hier vanuit onvrije landen zoals de Golfstaten nu eindelijk aan banden te leggen.

Vrijheid is een door God gegeven goed waar we nog steeds van kunnen genieten. Die vrijheid gun je anderen, ook als ze opvattingen hebben die haaks op de jouwe staan. Die vrijheid verdedig je als die - door wie dan ook - wordt aangevallen. Vrijheid vraagt om moed. En actie. Juist nu.

[Opkomen voor de meest kwetsbaren](#)

Door [Joël Voordewind](#) op 28 oktober 2020

In deze wereldwijde pandemie mogen we de meest kwetsbaren niet vergeten: kinderen die seksueel worden misbruikt en uitgebuit. Het is ontzettend schrijnend wat hen wordt aangedaan door mensenhandelaren. Soms gebeurt dit zelfs met toestemming van de eigen ouders. Kinderen die liefde en veiligheid nodig hebben, worden nu beschadigd voor het leven. We moeten er alles aan

doen om dit tegen te gaan.

Door de coronacrisis zijn de slachtoffers nu nog moeilijker te bereiken. Het misbruik en de uitbuiting zet zich voort, nu steeds meer binnenshuis en online. Naar schatting zijn zo'n twee miljoen kinderen hier het slachtoffer van. Dit jaar is er, mede dankzij de ChristenUnie, geld beschikbaar voor de bestrijding van dit verschrikkelijke onrecht, via het Fonds Bestrijding Kinderprostitutie. Dat geld is er echter slechts voor 2021. Dat is niet genoeg als we écht werk willen maken van de strijd tegen seksueel misbruik en uitbuiting. Na 2021 mag de Nederlandse inzet niet verdwijnen, maar moet er jaarlijks 5 miljoen euro voor worden uitgetrokken.

Deze week doe ik dat voorstel in de Tweede Kamer. We mogen als Nederland niet wegkijken, maar opkomen voor de meest kwetsbaren op deze wereld, zodat elk kind, met liefde en aandacht, veilig kan opgroeien.

ChristenUnie wil Europees verbod op financiering vanuit onvrije landen

3 november 2020 **De ChristenUnie** wil een Europees verbod op financiering van salafistische en islamistische organisaties vanuit onvrije landen. Op nationaal niveau is het kabinet al bezig om dit te verbieden. Om te voorkomen dat dit verbod wordt omzeild, moet het ook op Europees niveau worden ingesteld. Fractievoorzitter Gert-Jan Segers: "In Europa staan we schouder aan schouder in de strijd tegen terrorisme. In een enkel Europees land maatregelen nemen tegen financiering van het giftige gedachtegoed dat leidt tot deze aanslagen, is niet voldoende. Een nationaal verbod is immers heel makkelijk te omzeilen. Je kunt ook een gift in België of Frankrijk geven, wat vervolgens naar Nederland kan worden overgeheveld. Ik wil dan ook dat de financiering van salafistische en islamistische organisaties vanuit onvrije landen in heel Europa wordt verboden." Al eerder vroeg een Kamermeerderheid, mede op het initiatief van de ChristenUnie, om een verbod op financiering van organisaties vanuit onvrije landen. Het kabinet komt hier echter niet mee verder. Volgens Segers is dat "heel problematisch." Segers: "De aanslagen van deze week in Frankrijk en Oostenrijk aanslagen op onze vrijheid. Er mag geen plaats zijn voor het gedachtegoed dat leidt tot de verschrikkelijke gebeurtenissen zoals in Frankrijk en Oostenrijk. Het kabinet moet nu snel werk maken van dit verbod en hiervoor Europese samenwerking zoeken."

Initiatiefnota | Dwang tegen vrouwen rond liefde, lijf en leven

5 november 2020

De SGP dient vandaag een initiatiefnota in waarin gepleit wordt voor maatregelen tegen internationale misstanden wat betreft voortplanting en seksualiteit. NGO's, onderzoekers en instellingen wijzen erop dat vrouwen in

veel landen, ook in Europa, worden gedwongen tot bijvoorbeeld abortus of draagmoederschap. De titel van de nota is 'Dwang tegen vrouwen rond liefde, lijf en leven'.

Indiener is SGP-kamerlid Chris Stoffer. Hij zegt: "Het is goed dat we in ons beleid extra aandacht besteden aan de positie van vrouwen en meisjes in andere landen. Zij zijn in veel landen de zwakkere partij. Om dat te onderstrepen en daar accenten in te zetten, heb ik deze nota ingediend. Wat ik wil is tweeledig. Een: meer inzet voor moeder- en kindzorg, en twee: het bestrijden van drang en dwang tegen vrouwen bij abortus en (commercieel) draagmoederschap." In de SGP-nota worden enkele concrete voorbeelden genoemd van ernstige misstanden. Een ervan betreft de zogenaamde 'gendercide'. Dat gebeurt op grote schaal. Stoffer: "Vooral in Azië en Afrika, maar zelfs in Europa loop je als meisje kans te worden geaborteerd of verwaarloosd enkel en alleen omdat je meisje bent, en geen jongen. Dit is buitengewoon schrijnend, waar in de nota ook een voorbeeld van wordt genoemd. In menselijk opzicht is het een drama, juridisch en ethisch totaal verwerpelijk."

De SGP-nota bevat 12 concrete voorstellen. Bijvoorbeeld:
voorkom actief de verkoop van of handel in kinderen;
verbied commercieel draagmoederschap, en als dat niet kan moeten daarvoor scherpere regels komen;
investeer in alternatieven voor abortus, zoals goede moeder- en kindzorg;
ga met landen in gesprek over gendercide en drang of dwang rond abortussen.

[De vrijheid om jezelf te zijn](#)

Door [Gert-Jan Segers](#) op 10 november 2020

Er is commotie ontstaan over een ouderverklaring waarin reformatorische scholen zouden vragen om 'homoseksualiteit af te wijzen'. We krijgen daar als ChristenUnie-fractie veel vragen over en ik beantwoord die graag.

In Nederland moet je voor de volle honderd procent jezelf kunnen zijn. Dat betekent: geloven wat je wilt geloven en wat je juist niet wilt geloven. Denken wat je wilt denken en daarin anders te zijn dan een ander. Zijn wie je bent en je eigen keuzes kunnen maken. Je bent binnen de grenzen van de wet vrij om jezelf te uiten, om je eigen opvattingen te hebben - om jezelf te zijn. Om homo te zijn.

Als je als jongere homo bent, kun je je kwetsbaar voelen. Daarom is het cruciaal dat je juist dan veilig bent in je eigen omgeving, op de sportvereniging, op straat en zeker op school. Elke school en – dat wil ik graag benadrukken – juist ook een christelijke school moet die veiligheid bieden. Er kan geen sprake zijn

dat iemand vanwege zijn homoseksuele identiteit wordt afgewezen of dat ouders gevraagd worden een verklaring te ondertekenen die die identiteit afwijst.

Juist het christelijk geloof heeft in zich de waarde dat elk mens geliefd is in Gods ogen en veilig en vrij moet kunnen leven. Juist ook het christelijk onderwijs behoort daarom een veilige plek te zijn voor jongeren die uit de kast komen - ongeacht hoe je over de aard van het huwelijk denkt.

Zoals iedereen in dit land de vrijheid heeft om relaties aan te gaan, zo is er ook de vrijheid om een opvatting te hebben over het huwelijk. Mensen mogen - hoe abject je dat ook kunt vinden - ook sámen die opvatting hebben. Maar dat mag nooit betekenen dat hun school een onveilige plek wordt voor homo's en een ouderverklaring daarover mag daar nooit afbreuk aan doen.

De wet is daarbij onze toetssteen. En die is duidelijk: géén discriminatie. Daar mogen we nooit een centimeter op toegeven. Die wet geldt voor iedereen, zonder onderscheid.

Voor jongeren die nadenken over hun geaardheid en hoe ze daarmee willen omgaan, is de veiligheid op scholen medebepalend voor hun welzijn in de rest van hun leven. Die vrijheid en veiligheid moeten er dus ook zijn op christelijke scholen. Júist op christelijke scholen die - net als ik - erkennen dat Jezus' boodschap voor deze wereld een liefdevolle is en een hartelijke uitnodiging om Hem te volgen. En daarbij is iedereen welkom bij Hem, niemand uitgezonderd.

[Laat mensen in de prostitutie niet vallen](#)

Door [Stieneke van der Graaf](#) op 10 november 2020

Mensen in de prostitutie moeten gebruik kunnen maken van steunmaatregelen nu de bordelen en ramen opnieuw moesten sluiten. In het voorjaar bleek al dat veel van hen geen beroep konden doen op steun van de overheid. Ik vind dat dat nu anders moet en daarom vraag ik om snelle actie om deze kwetsbare vrouwen en mannen te helpen. We moeten voorkomen dat er opnieuw een stille ramp plaatsvindt. Onze samenleving wordt grotendeels stilgelegd maar deze groep kan geen kant op. Dat vind ik onbestaanbaar, we kunnen mensen in de prostitutie niet aan hun lot overlaten. Daarom heb ik samen met mijn collega Eppo Bruins een voorstel ingediend om ook voor deze groep voor ondersteuning te zorgen. Deze motie krijgt steun van de hele Kamer.

Door de coronamaatregelen moeten seksinrichtingen opnieuw sluiten. Maar vanwege hun contractvorm of het ontbreken van een registratie, komen mensen niet in aanmerking voor steun. In de eerste golf leidde dat ertoe dat prostituees noodgedwongen onder onveilige omstandigheden moesten doorwerken of nog afhankelijker werden van een pooier. Dat kunnen we niet nogmaals laten gebeuren. Het is daarom van cruciaal belang dat de regering in

gesprek gaat met gemeenten om deze kwetsbare mannen en vrouwen zo goed mogelijk te kunnen ondersteunen.

Al eerder vroeg ik aandacht voor mensen die nu het besluit nemen om uit de prostitutie te stappen. Een meerderheid van de Kamer stemde toen voor de [motie](#) die regelt dat er voor gemeenten een handreiking komt om deze vrouwen te helpen.

Vaccinatieplicht?

11 november 2020

SGP-leider Kees van der Staaij heeft schriftelijke vragen gesteld over uitspraken van minister De Jonge van Volksgezondheid over vaccinatie tegen corona. Nog vóór het volgende coronadebat wil de SGP hierover opheldering. In het Algemeen Dagblad deed minister De Jonge uitspraken die voor veel onrust zorgen omdat ze suggereren dat er via een achterdeur alsnog een vorm van vaccinatiedwang komt. Hij zei: “U moet het zo zien dat bepaalde maatregelen wellicht langer zullen gelden voor mensen zonder vaccinatie” en dat “regels voor specifieke groepen pas aan de orde kunnen komen als de vaccinatiegraad heel hoog is.”

Van der Staaij: “De Tweede Kamer heeft uitgesproken zo’n coronavaccinatieplicht niet te willen, direct noch indirect. Hoe zit het nou? Ik wil weten hoe deze uitspraken te rijmen zijn met wat hierover eerder in debatten is gezegd, óók door het kabinet.”

Nu is het trouwens zo geregeld dat mensen alleen zelf hun eigen vaccinatiesgeschiedenis op kunnen vragen bij het RIVM en dat die informatie verder met niemand hoeft te worden gedeeld. Van der Staaij vraagt of het kabinet van plan is om hieraan te gaan morrelen.

Van der Staaij stelt verder vragen over het handhavingsbeleid. Eerder nam de Tweede Kamer een motie Van der Staaij/Klaver aan waarin staat dat er terughoudend zal worden opgetreden bij het handhaven van de anderhalve meter-norm. Hoe zit het daarmee? vraagt de SGP zich af. Ook is de SGP benieuwd naar het oordeel van de Nederlandse regering over de corona-aanpak van Slowakije, waar ingezet wordt op het testen van alle inwoners.

Een punt waar de SGP al eerder op wees, is de zorg voor coronapatiënten buiten het ziekenhuis. Is het kabinet daarmee bezig, en zijn er al afspraken gemaakt met bijvoorbeeld de thuiszorg, wijkverpleging, huisartsen en verpleeghuizen?

[Kamer wil 2 miljoen voor VN-gezant godsdienstvrijheid](#)

11 november 2020

Een Kamermeerderheid roept, op **initiatief van ChristenUnie en CDA**, het kabinet op om 2 miljoen euro uit te trekken voor de ondersteuning van de VN Speciaal Rapporteur voor vrijheid van religie en levensovertuiging. Wereldwijd neemt de onvrijheid toe. Volgens de partijen maakt dat de VN-gezant hard nodig. ChristenUnie en CDA willen dat de 2 miljoen extra wordt toegekend aan het Hoog Commissariaat voor de Mensenrechten, waar de Speciaal Rapporteur onder valt. De motie, die wordt ingediend bij de begrotingsbehandeling Buitenlandse Zaken, kan in ieder geval rekenen op de steun van VVD en D66. ChristenUnie-Kamerlid Joël Voordewind: "De VN-gezant speelt een belangrijke rol in het bevorderen van geloofsvrijheid. En dat is hard nodig: wereldwijd staat godsdienstvrijheid onder druk. In Iran zijn bekeerlingen hun leven niet zeker. In Pakistan zitten christenen onterecht in de dodencel en in Noord-Korea worden ze blootgesteld aan de gruwelijkste folteringen. Tijdens de pandemie zien we dat christenen zelfs extra worden achtergesteld, door hen bijvoorbeeld te onthouden van overheidshulp. Dit is onbestaanbaar. We moeten opkomen voor hen die worden vervolgd vanwege hun geloof, waar ook ter wereld."

CDA-Kamerlid Martijn van Helvert: "We mogen niet wennen aan berichten over christenvervolging. Er moet actie komen. Daarom willen wij bijdragen aan een betere ondersteuning van de VN-gezant voor vrijheid en religie. De vraag wat we kunnen doen, ligt breder. Ook de maatschappij heeft een belangrijke rol om de nijpende situatie waarin Christenen wereldwijd verkeren aan te pakken."

Stop met taboes rondom abortus

Jan Schippers, directeur Wetenschappelijk Instituut voor de SGP

13 november 2020

Misschien wrijft u als lezer uw ogen uit bij het lezen van deze titel. Want tja, voorstanders van het recht op abortus willen niets liever dan het taboe op abortus, dat kerken en christenen in stand willen houden, snel opruimen. De hoofdstroom van de maatschappij lijkt vandaag de dag het taboe op het doden van een mensenleven in de moederschoot gepasseerd. Maar denk nu niet dat er rondom abortus geen taboes meer zouden bestaan. Integendeel.

Taboe 1: vrijheid

Legalisering van abortus zou leiden tot een grotere vrijheid van burgers, met name van vrouwen. Maar is die vrijheid voor de samenleving als geheel ook groter geworden? Nee. De vrijheid van geweten wordt gebruiskeerd, als blijkt dat sollicitanten met gewetensbezwaar tegen het uitvoeren van abortus een baan in een ziekenhuis wordt geweigerd. Verder wordt de vrijheid van meningsuiting en demonstratie beperkt voor pro-life-demonstranten, ook als ze

niet agressief zijn, maar bijvoorbeeld gaan bidden bij een abortuskliniek of vrouwen alternatieve hulp aanbieden.

Taboe 2: pressie

Abortus is een keuzerecht van de vrouw, bezweren voorstanders. Zij moet zelf over haar eigen leven kunnen beslissen. Daar mag niemand zich mee bemoeien. Kom daarom ook niet aan met onderzoeken die laten zien dat tot wel 75 procent van de vrouwen die een abortus onderging, verklaart dat zij daartoe aangezet of geprest werden. Soms is de eer van de familie in het geding. En weegt die zwaarder dan een pril mensenleven?

Taboe 3: meisjes slachtoffer

De (feministische) vrouwen die fanatiek vóór abortus pleiten, willen er niet aan dat zij daarmee vooral meisjes schaden. Abortus werkt ongelijkheid in de hand of versterkt deze. Want de feiten wijzen uit dat er wordt geaborteerd op basis van geslacht. Een ongeboren meisje loopt een hoger risico om geaborteerd te worden dan een ongeboren jongetje. Dat moet je als vrouw toch ècht niet willen?

Taboe 4: gezondheid

Voorstanders rekenen abortus tot de seksuele en reproductieve gezondheidsrechten. Een misleidende term. Abortus heeft weinig van doen met 'reproductie'. Ook is abortus lang niet zo onschadelijk of vrij van risico's en pijn, als wel wordt gesuggereerd. Een vrouw die een abortus heeft ondergaan, loopt een hoger risico op een slechtere gezondheid, miskramen, verslaving, sterfte of suïcide. In Nederland kampen tussen de 5000 en 10.000 vrouwen jaarlijks met post-abortus problematiek, in lichtere of zwaardere vorm. Voor deze nood is vrijwel geen publieke aandacht, want het openlijk benoemen ervan tast het recht van de vrouw op abortus aan.

Taboe 5: weloverwogen

Bij voorstanders ligt de term 'weloverwogen keuze' voor in de mond. Abortus een moord noemen? Ongepast en veroordelend! Maar bij een abortus besluit het ene individu (de aanstaande moeder) ertoe om een ander individu (een nog niet geboren kindje) het leven te ontnemen. Bij nogal wat onbedoeld zwangere vrouwen zijn verzachtende omstandigheden aan te voeren, omdat ze in paniek zijn, de verwekker (aanstaande vader) zijn kind niet wil, is weggelopen, er geen huisvesting is of gebrek aan geld, et cetera. Niettegenstaande deze stressvolle toestanden, blijven voorstanders volhouden dat abortus een weloverwogen keuze is. Maar daarmee schieten zij zichzelf in de voet. Want als het doden van leven in de moederschoot berust op een weloverwogen besluit, dan is het logische gevolg dat deze daad in juridische zin kwalificeert als 'first degree murder'.

Taboe 6: geweld

In de media is ruim aandacht gegeven aan prolife-demonstranten die in de buurt van een abortuskliniek hun zorgen uiten, opkomen voor het recht op leven en pleiten voor hulp aan de moeder en het kind. Hun optreden wordt intimiderend agressief of gewelddadig genoemd. Geweld op straat, buiten de kliniek.

Hoe anders is de taal en woordkeuze in de abortuskliniek. Die verbloemt de realiteit. Een menselijk embryo wordt bijvoorbeeld een klompje cellen of vruchtweefsel genoemd. Dat vergemakkelijkt misschien de beslissing om tot een abortus over te gaan. Maar het maskeert dat er sprake is van een ongeboren mensenleven dat in de kiem wordt gesmoord.

Toen justitieminister Van Agt bij de rel rondom de Bloemenhovekliniek sprak over 'het kraken van kinderhoofdjes' was het land te klein. Maar met zijn ruwe, plastische manier van uitdrukken legde hij de vinger op de zere plek: het echte geweld vindt plaats in de abortuskliniek. Dat geweld wordt echter zorgvuldig afgeschermd. Het is taboe.

Taboe 7: preventie

Onderzoek in andere Europese landen laat zien dat de belangrijkste oorzaken voor een abortus liggen in de emotionele instabiliteit van de aanstaande moeder, haar sociaal (economische) kwetsbaarheid en wanneer er sprake is van een verbroken relatie of scheiding. Zou dat in Nederland anders zijn? Ruim een derde van de abortussen wordt uitgevoerd bij een vrouw die al eerder een abortus heeft ondergaan. Wie de huidige abortuspraktijk op zich in laat werken, komt tot de conclusie dat het gaat om een sociaal, maatschappelijk en volksgezondheidsprobleem dat vraagt om een preventief beleid. Het voorkómen van een abortus zou daarom speerpunt van het beleid moeten zijn. Er zijn voorstanders van abortus die dit inzien. Hopelijk zijn er ook voorvechters van het recht op abortus die uit hun loopgraaf komen.

Slot: een taboe heeft zin

Progressieven willen graag alle taboes opruimen. Het effect is tegendraads. Negatieve gevolgen van abortus worden ontkend of verdrongen. Het zou van meer realiteitszin getuigen door te erkennen dat God het gebod 'Gij zult niet doden' niet gaf om de menselijke vrijheid te beperken, maar om het goede leven en samenleven mogelijk te maken.

Deze bijdrage is verschenen in de Banier, november 2020.